

Una canço de ma Teresa
fadriñetas vull cantar...

Corrandas.

Las corrandas non corrandas
y cançons ne son cançons;
que no hi ha millor barreja
que minyones y minyons.

Al rellotje de la iglesia
a compás tocan las dos,
y al sentir las campanadas
tot lo poble va en renou.
Las ninetas ben compostas
esperan ab aficio
la passada de la copla
que ha d'omplir de goig sos cors.
Las corrandas son corrandas &c.

A la plassa hi han balladas,
tòthom salta qui més pot;
lo dolç cant de las tenoras
và los cors omplint de goig.
L'alegria pels ulls bròlla
y augmentan l'animació
lo tim tam del tamborino
y ls' xisclets del flusiol.
Las corrandas són corrandas, &c.

Sola entre mitj de la bulla,
de la gatzara que s mou,
entenyorada una nina
mira la festa ab tristor.
N'era antany a las balladas
de las fadrinas la flor,
més .ay! qu'enguany la pobreta
ja no balla poch ni molt.
Las corrandas són corrandas &c.

Recolzada à la finestra,
obridant son greu dolor,
afanyosa busca ab ansia
y no veu lo qui ella vol.

La pobreta de sa mare
ab amoròsas rahons
apartarla d'alli intenta...
mès ella, no vol ni pot.
Las corrandas són corrandas, &c.

La consum negra tristura,
n'ha perdut sos bells colors,
y ja no n'es la nineta
ni la sombra de l' que fou.

La que enveja éra del poble
causa llàstima à tothom,
per que en son semblant, pobreta!
dibuyat s'hi veu la mort.
Las corrandas són corrandas, &c.

Del altre cap de la plassa
van deballant plens de goig
una gentil fadrineta
y un fadri dels més aposts.

Ell ufa' ab tal companyia
camina ab semblant radijs,
y ella ab tendres miradetas
amorosa l'correspon.

Las corrandas son corrandas, &c.

Al ovirarlos la nina,
la nina del finestro,
ha caigut desvanescuda
ferida al bell mitj del cor.

"Ay! qu'és certa ma desdikka."
"Diu ab to' molt llastimios.

"Ay, mare!. Marçeta mèva!"
"Diu l'hi d'onga bona sort!"
"Las corrandas son corrandas &c."

"No olvida y jo per ell moro,
per ell me moro d'amor:
te sabeu. mareta mèva!
que jo may l'hi he fet cap tort.
; Que ma mort Deu l'hi perdoni
; com jo l'perdono de cor!"
Y sos ulls a Deu girantse
al cel se n'anàt d'un vol.
Las corrandas són corrandas &c.

.....

La nineta se n'es morta,
sembla un anjelèt que dorm:
la vesteix sa pobre mare
tot desfontse en amarg flor.
Un vestidèt blanc l'hi posa,
blanca coròna en son front.
Bé mereix coròna blanca
la pobre que s'mor d'amor.
Las corrandas són corrandas &c.

Alentre a' casa de la nina
oprimeix los cors lo dol,
la parella en las balladas
es de tots l'asmiració.

Los uns ploren, altres riuen;
sempre igual passa en bon mor...
y los accorts de la musica
van dient en tots los tons...

Las corrandas son corrandas
y cançons ne son cançons;
que no hi ha millor barreja
que minyonas y minjons.